

॥०॥ श्रीमद्भागवत प्रारम्भः॥

१

अभिजाषाकम् ॥

श्री गणेशाय नमः ॥ नमो वीरे श्वराय इति मंत्रं प्रकीर्तयित्वा
निराशं जप्त्वा पश्चात् कवचं पठेत् एकप्रतये वा
द्वितीयां सप्तसप्तसप्तसप्तनेहानास्तिकिं चित् ॥ एको
नमो नमो द्वितीयां पतस्येतस्मादेकं तां प्रपद्ये ॥
॥१॥ प्रेमं हे शम् ॥ १॥ एकः कर्तान्ति सवस्त्रां भो ना ॥१॥
हे नमो शम् ॥ १॥ पदस्यैक एकोऽप्यनेकस्तस्मा
न्नामं तां विनेकां प्रपद्ये ॥ २॥ श्री सूर्यः शक्तिक
पां चरोऽप्यन्तैः परात्मा म्मायि मनीषौ ॥ यद्
नमो नमो जेवः प्रपद्ये पदस्यैक एकोऽप्यनेकस्तस्मा
न्नामं तां विनेकां प्रपद्ये ॥ ३॥

अभिजातकर्म

२
भूतोपश्वरस्यं विलोकाः सर्वं न कामान्पुत्रे तन्
जेताम् ॥ ७ ॥ त्वनस्सर्वं त्वां हि सर्वं स्मरारे वंगौ रीशस्त्वं
च न ज्ञोति शान्तः ॥ ८ ॥ त्वं वै वृत्तं पृथात्वं च ॥ लस्त
त्वं पाकिं नास्तत्त्वां प्रपद्ये ॥ ९ ॥ स्मृत्येति विप्रोपनि ॥ १० ॥
॥ ११ ॥ पपात भूमौ स पदं वदति वदती वदति ॥ हृद्यस्ता व
सपालो जितवदुदः प्रोवा च भद्रैः वरं वती हि ॥ १२ ॥
तत उवाच ॥ तृष्ठा मा मुनिर्विश्वानरः कृती ॥ प्रत्यववी
किम शानं सर्वं सत्यतपप्रभो ॥ १३ ॥ सर्वा न क
त्वा भगवा सर्वः सर्वप्रदो भवान् चान्प्रतिनिपुंते
मां किमी शोदै न्य कासिती ॥ १४ ॥

तोषे शैलं पारुष्यं च वल्लो तापो भानौ शीत भानौ
 प्रसादः पृषे गंधोदय मध्ये पितृर्षि पतच्छंभो स्वं
 तनत्वां प्रपद्ये ॥ ४॥ श्रुं गृह्णात्यत्र वास्त्वंहि जि
 श्रोतुं वास्त्वयं शिरासा सिदात यज्ञः पश्येत्परे स
 शोऽपजिह्वः कस्त्वं सम्यग्येतत्त्वां प्रपद्ये ॥ ५॥
 नो वेदस्वामी शसाक्षाद्वेद नो वां विदुः
 नो विद्वात्तारिष्यस्य ॥ नो वागीन्द्रा नेमू मरुष्य
 र्षदेवा जतो वेदस्ता जतस्त्वां प्रपद्ये ॥ ६॥ नो ते गोवृ
 नेश जन्मा विदारव्या नो वानृषं नैव शीलं नो देवाः इत्य

श्रविलावा ए कर्मिद

प्रा त नत्वा प्रस ह्ना तोलि दु मभ्य र्शं शांति वम् ॥ १० ॥

पर्वि जप नितो व्रम फुक् पुत्र वान नवेत ॥ वै शावे
कार्तिके ना द्वे विशेषानि प्रमे धृतः ॥ १८ ॥ पः पेटना

॥ ३ ॥

न समये सत्तमे सकलं फलं ॥ कार्तिकस्य च
मासस्य प्रसादा दृढमव्ययः ॥ १८ ॥ तप पुत्रस्य
मे स्यामि पत्नं नित्यं पठिष्ये ॥

क कर्मि दं न दे प्रं य स्य क स्य नित ॥ २० ॥ जो पन् नी

यं प्रपत्ने न महा वन्ध्या प्रसुतिकर्तुः स्त्रिया वा फलं वे
गा विनिपन्ना ॥ द्वे दुः सानि यौ ॥ २१ ॥ अर्द्धे न प्रमि

दं स्तोत्रं पुत्रं दं नात्र संशयः ॥ इ ह्नां तर्दये वालः सोऽपि वि
प्रे गृहं प्रयौ ॥ २२ ॥ शनि का शी तये नि लावा कलं संपुष्टं रश्म

मस्तु शुभं न त ॥

4

इति श्रुत्वा वचनस्य पेदे वो विप्रान्तरस्य हि श्रुचः
 श्रुचि व्रतस्याथ श्रुचिस्मिन्नाश्रुची ॥ १२१ ॥
 पान्ता उवाच ॥ त्वस्याः श्रुचैः श्रुचि स्यात्पां पेश्मि
 लासः कृते हृदि प्रचिरे रौप्यकालेन संभविष्य
 त्संश्रुतः ॥ १३ ॥ तव पुत्रत्वमेवामि श्रुचि स्यात्पां महा
 मतेर्यातोः श्रुतपतिर्नाम ग्राह्यः सर्वं मरिचिपः ॥ १४ ॥
 अभिवाषाकं वृत्तं स्रोत्रमेतव पेति मन्त्रं त्रिकां
 पठनात्काजदं शिवसन्निधौ ॥ १५ ॥ एतत्स्रोत्रं पठ्यं पुत्र
 दंपौत्रं धनं पुत्रं पुत्रं ॥ सर्वं शान्तिं करं चैव सर्वं पदं दिना
 राजम् ॥ १६ ॥ त्विजं यवर्गसंपत्तिं चकार भक्त्या वसं संप्रभम् ॥